Lieta Nr.16767003167821.1

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2021.gada 22.jūlijā

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Didzis Aktumanis

tiesnese Aiva Daidere

tiesnesis Krists Līcis

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /Persona A/, personas kods /Personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes likuma 53.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sakarā ar /Persona A/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas /Amatpersona/ /Persona B/ 2021.gada 18.janvāra lēmumuNr.16767003167821-1 uzsākts administratīvā pārkāpuma process par Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās un trešās daļas un Ceļu satiksmes noteikumu 57. un 76.punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 53.panta otrajā daļā. Ar lēmumu par pie atbildības saucamo personu atzīta /Persona A/.

[2] Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas /Amatpersona/ /Persona B/ (turpmāk – Amatpersona) 2021.gada 3.februāra lēmumu Nr.16767003167821-3 /Persona A/ par Ceļu satiksmes likuma 53.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sodīta ar naudas sodu 3 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 15*euro.*

[3] Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja /Amatpersona/ /Persona C/ (turpmāk – Augstāka amatpersona) 2021.gada 1.marta lēmumu Nr.16767003167821-4noraidīta /Persona A/ sūdzība, bet Amatpersonas lēmums atstāts negrozīts.

[4] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu Augstākas amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, noraidot /Persona A/ sūdzību.

[4.1] Spriedumā secināts, ka Amatpersona savā lēmumā pareizi norādījusi uz Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktu, kas nosaka, ka signāla lietošana nedod transportlīdzekļa vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību, un ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādītajām /Persona E/ vadītā transportlīdzekļa bremzēšanas pēdām 38,1 metra garumā, kas fiksētas pretējā braukšanas joslā (vērtējot transportlīdzekļa braukšanas virzienā).

[4.2] Kritiski vērtētas /Persona A/ liecības par to, ka viņa ir savlaicīgi ieslēgusi pagrieziena rādītāju, jo tas ir pretrunā apstāklim, ka /Persona A/ ir pabraukusi garām vajadzīgajam pagriezienam, atradusies uz sev nezināma ceļa un meklējusi, kur nogriezties.

No lietas materiāliem un tiesas sēdē paustā viedokļa tiesa izdarījusi secinājumu, ka /Persona A/ vēlas izvairīties no administratīvās atbildības.

[4.3] Pēc tiesas ieskata /Persona A/ attiecībā uz administratīvā pārkāpuma apstākļiem nepareizi iztulkojusi un izpratusi Ceļu satiksmes noteikumu 107.2.apakšpunkta būtību, jo konkrētajā gadījumā tas nedeva /Persona A/ priekšroku attiecībā pret transportlīdzekli, kurš uzsācis apdzīšanas manevru.

[4.4] Tiesa atzinusi, ka Augstākas amatpersonas lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi. /Persona A/ vaina administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma 53.panta otrajā daļā, izdarīšanā ir pilnībā pierādīta un administratīvais sods ir piemērots paredzētās sankcijas ietvaros.

[5] Par Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu /Persona A/ iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

[5.1] Sūdzības iesniedzēja sūdzībā atreferē savus 2020.gada 21.jūnijā sniegtos paskaidrojumus policijas darbiniekam.

[5.2] Norāda uz lietas materiālos esošajiem fotouzņēmumiem un uzskata, ka saskaņā ar tajos fiksētajiem viņas automašīnai nodarītajiem bojājumiem, gadījumā, ja otras automašīnas vadītājs būtu pirmais uzsācis apdzīšanas manevru, tad viņas automašīnas bojājumiem vajadzētu būt citā vietā – tie nevarētu būt tikai aizmugurējā kreisā daļā. Uzskata, ka tiesa šos pierādījumus nav vērtējusi, kas novedis pie nepareizu secinājumu izdarīšanas un pretlikumīga sprieduma taisīšanas.

[5.3] Sūdzības iesniedzējas ieskatā tiesa nav viennozīmīgi noskaidrojusi, kurš no manevriem – apdzīšanas vai pagrieziens pa kreisi – ticis uzsākts pirmais, kad noticis ceļu satiksmes negadījums. Norāda, ka tiesa ir nepareizi novērtējusi Valsts tiesu ekspertīžu biroja Eksperta atzinumu Nr./Numurs/ (turpmāk – Atzinums), pievēršot uzmanību tikai /Persona E/ vadītā transportlīdzekļa bremzēšanas pēdām, kas fiksētas pretējā braukšanas virzienā. Turklāt no Atzinuma /Persona A/ secinājusi, ka ir pamats uzskatīt, ka otras automašīnas vadītājs /Persona E/ pirms ceļu satiksmes negadījuma ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

[5.4] Vērš uzmanību apstāklim, ka tiesa nav noskaidrojusi, viņasprāt, ļoti būtisku apstākli – vai pirms apdzīšanas manevra uzsākšanas otras automašīnas vadītājs savlaicīgi ieslēdzis kreiso virzienrādītāju.

/Persona A/ norāda, ka no liecinieku sniegtajām liecībām ir secināms, ka /Persona E/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 57.punktā noteikto – laikus nav devis brīdinājuma signālu ar gaismas virzienrādītāju par apdzīšanas manevru, turklāt arī pārkāpis braukšanas ātruma ierobežojumus (Ceļu satiksmes noteikumu 99. un 101.1.punkts, kam sekojusi strauja bremzēšana).

[5.5] Sūdzības iesniedzēja paskaidro, ka viņa nevarēja paredzēt, ka otras automašīnas vadītājs /Persona E/ neievēros Ceļu satiksmes noteikumus un sāks apdzīšanas manevru tajā brīdī, kad viņa, ievērojot minēto noteikumu 57.punktā paredzēto, uzsāka kreisā pagrieziena manevru.

Motīvu daļa

[6] Saskaņā ar AAL 246.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata koleģiāli triju tiesnešu sastāvā.

Kurzemes apgabaltiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma un iesniegtās apelācijas sūdzības pamatojumu, atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedums, Augstākas amatpersonas 2021.gada 1.marta lēmums un Amatpersonas 2021.gada 3.februāra lēmums ir atceļami un lietā taisāms jauns nolēmums, ar kuru konstatējama /Persona A/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) $149.^6$ panta otrajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, par ko uzliekams sods.

[7] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka ar Amatpersonas 2021.gada 3.februāra lēmumu /Persona A/ saukta pie administratīvās atbildības par to, ka 2020.gada 21.jūnijā plkst.14.05 /Nosaukums A/ novadā, /Nosaukums B/ pagastā pa ceļu P125 /Nosaukums A/ – /Nosaukums C/ – /Nosaukums D/, virzienā no /Nosaukums B/ uz /Nosaukums E/ vadīja transportlīdzekli*NISSAN X TRAIL*ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ un ceļa posma 6.km, iepretim iebrauktuvei uz mājām /Nosaukums G/, veicot kreisā pagrieziena manevru, nepārliecinājās par manevra drošību, kā rezultātā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu ar transportlīdzekli*VW PASSAT*ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/, kurš bija uzsācis apdzīšanas manevru. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā bojāti abi transportlīdzekļi un mājas /Nosaukums G/ žogs.

Šādas /Persona A/ darbības Amatpersona kvalificējusi saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 53.panta otro daļu, uzliekot panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

[8] Apgabaltiesa vērš uzmanību, ka gan Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL), kas stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā, 4.panta pirmajā daļā, gan Latvijas APK, kas bija spēkā līdz 2020.gada 30.jūnijam, 8.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Savukārt saskaņā ar AAL Pārejas noteikumu 2.punktu procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

No minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka lietvedība un procesuālās darbības administratīvā pārkāpuma lietā veicamas, ievērojot Latvijas APK vai AAL normas, atkarībā no procesuālās darbības vai lietvedības stadijas uzsākšanas vai pabeigšanas laika, savukārt administratīvā atbildība par pārkāpumu nosakāma atbilstoši tai likuma normai, kura bijusi spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Apgabaltiesa konstatē, ka /Persona A/ inkriminētais administratīvais pārkāpums izdarīts 2020.gada 21.jūnijā, tātad laikā, kad bija spēkā Latvijas APK.

Ievērojot norādītos apstākļus un tiesisko regulējumu, tiesa atzīst, ka Amatpersona, Augstāka amatpersona un pirmās instances tiesa, veicot procesuālās darbības un lietvedību izskatāmajā lietā, pamatoti ir piemērojušas AAL normas, jo administratīvā pārkāpuma process uzsākts 2021.gada 18.janvārī, tātad pēc AAL spēkā stāšanās.

Vienlaicīgi apgabaltiesa secina, ka, nosakot atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu, nepamatoti piemērotas Ceļu satiksmes likuma normas, jo pārkāpuma izdarīšanas laikā administratīvā atbildība par pārkāpumu bija paredzēta Latvijas APK.

[9] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka gan Ceļu satiksmes likuma 53.panta otrajā daļā saskaņā ar kuru Amatpersona kvalificējusi /Persona A/ darbības, gan Latvijas APK 149.^{6} panta otrajā daļā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā, ir paredzēta administratīvā atbildība par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka.

Tāpat, gan Ceļu satiksmes likuma 53.panta otrās daļas sankcijā, gan Latvijas APK 149.^{6} panta otrās daļas sankcijā ir paredzēts identisks sods – naudas sods no 15 līdz 70 *euro*.

[9.1] Novērtējusi pierādījumus izskatāmajā lietā, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /Persona A/ pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par ceļa nedošanu transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir priekšroka un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz vainojamu rīcību ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Vienlaicīgi apgabaltiesa atzīst, ka /Persona A/ darbības ir kvalificējamas saskaņā ar Latvijas APK 149.^{6} panta otro daļu nevis Ceļu satiksmes likuma 53.panta otro daļu.

/Persona A/ vainojama rīcība Latvijas APK 149.^{6} panta otrajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem un, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, apgabaltiesa nekonstatē pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai ne juridisku, ne faktisku apstākļu dēļ.

[9.2] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka apelācijas sūdzībā pēc būtības norādīti tie paši iebildumi uz kuriem jau argumentētas atbildes sniegtas gan Augstākas amatpersonas lēmumā, gan pirmās instances tiesas spriedumā.

[9.3] Atzīstot, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams /Persona A/ vainojamas rīcības konstatēšanai administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, apelācijas instances tiesa pievienojas tiesas sprieduma motivācijai un saskaņā ar AAL 246.panta ceturtajā daļā noteikto nekonstatē pamatu atkārtoti norādīt pirmās instances tiesas spriedumā izteiktos apsvērumus.

[10] Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesa turpmāk spriedumā sniedz savu vērtējumu tiem lietā konstatētajiem apstākļiem un apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, kuri ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un var ietekmēt lietas pareizu izspriešanu.

[10.1] Iesniegtajā apelācijas sūdzībā /Persona A/ norādījusi, ka tiesas spriedums nesatur argumentus, kāpēc noraidīti viņas 2020.gada 21.jūnijā sniegtie paskaidrojumi Valsts policijai.

Apelācijas instances tiesa šādu sūdzības iesniedzējas norādi atzīst par nepamatotu, jo pirmās instances tiesas spriedumā ir dots vērtējums /Persona A/ sniegtajām liecībām, kuras satur 2020.gada 21.jūnija paskaidrojumā ietvertajām analogas ziņas, pamatoti izdarot secinājumu, ka liecībās norādītais par to, ka /Persona A/ savlaicīgi ieslēgusi pagrieziena rādītāju ir pretrunā tam, ka viņa ir atradusies uz sev nezināma ceļa, pabraukusi garām vajadzīgajam pagriezienam un meklējusi ceļu, kur nogriezties. Tāpat tiesa pamatoti norādījusi, ka /Persona A/ nepareizi iztulkojusi Ceļu satiksmes noteikumu 107.2.punkta būtību par to, ka konkrētajos apstākļos kreisā pagrieziena signāla ieslēgšana dotu viņai priekšroku attiecībā pret transportlīdzekli, kurš uzsācis apdzīšanas manevru.

[10.2] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādīto, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi fotouzņēmumus ar transportlīdzekļu bojājumiem, kas sūdzības iesniedzējas ieskatā liecina par to, ka, ja automašīnas *VW PASSAT* vadītājs būtu pirmais uzsācis apdzīšanas manevru, tad viņas automašīnai bojājumiem būtu jābūt citā vietā, nevis tikai automašīnas aizmugurējā kreisajā daļā, apgabaltiesa vērš uzmanību, ka Augstākas amatpersonas lēmumā iesniegtie fotouzņēmumi ir vērtēti kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem un pirmās instances tiesa, atstājot Augstākas amatpersonas lēmumu negrozītu, atzinusi, ka pierādījumi izvērtēti pilnīgi un vispusīgi.

Papildus minētajam apelācijas instances tiesa norāda, ka fotouzņēmumi ir vērtēti arī auto tehniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/, secinot, ka tieši /Persona A/ rīcība bija ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls.

Tāpat apgabaltiesa vērš uzmanību, ka fotouzņēmumos fiksētie bojājumi /Persona A/ vadītās automašīnas kreisajā aizmugurējā daļā kopsakarā ar ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā fiksētajām/Persona E/ vadītā transportlīdzekļa*VW PASSAT*bremzēšanas pēdām 38,1 metra garumā pretējā braukšanas joslā (vērtējot transportlīdzekļa braukšanas virzienā), tieši norāda uz to, ka /Persona A/ vēl nebija uzsākusi nogriešanās manevru brīdī, kad /Persona E/ jau bija uzsācis apdzīšanas manevru.

[10.3] /Persona A/ apelācijas sūdzībā norādījusi, ka viņai saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturtajā daļā noteikto bija tiesības paļauties, ka otras automašīnas vadītājs ievēros ceļu satiksmes noteikumu prasības, bet atbilstoši eksperta atzinumam, uz kuru balstīts tiesas spriedums, automašīnas*VW PASSAT* ātrums pirms ceļu satiksmes negadījuma bija 89-107 km/h, kas pārsniedz atļauto ātrumu.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka auto tehniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/ ir norādīts, ka automašīnas *VW PASSAT* aptuvenais braukšanas ātrums pirms ceļu satiksmes negadījuma bija 89-107 km/h. Vienlaicīgi ekspertīzes atzinumā nav norādīts, ka automašīnas *VW PASSAT* vadītājs būtu pārkāpis ceļu satiksmi regulējošo tiesību normu prasības un viņa rīcība būtu cēloniskā sakarā ar ceļu satiksmes negadījuma rašanos, secinot, ka pastāv iespēja, ka automašīnai *VW PASSAT* braucot ar maksimāli atļauto ātrumu 90 km/h, nebija tehniskas iespējas novērst sadursmi.

[10.4] Apelācijas sūdzībā /Persona A/ vērsusi uzmanību uz to, ka lietā nav noskaidrots, vai pirms apdzīšanas manevra automašīnas*VW PASSAT* vadītājs savlaicīgi ieslēdzis virzienrādītāju, jo viņa to nav redzējusi, tāpēc ir pamats uzskatīt, ka automašīnas *VW PASSAT* vadītājs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 57.punktu.

Ceļu satiksmes noteikumu 57.punktā ir paredzēts, ka pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas, u.tml. – transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem.

Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 76.punktam, nogriežoties pa kreisi vai apgriežoties braukšanai pretējā virzienā ārpus krustojuma, bezsliežu transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš pretim braucošajiem transportlīdzekļiem un tiem transportlīdzekļiem, kas uzsākuši apdzīšanu.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka no automašīnas *VW PASSAT*vadītāja /Persona E/ un liecinieces /Persona F/ liecībām izriet, ka pirms apdzīšanas manevra uzsākšanas /Persona E/ ieslēdza kreiso virzienrādītāju, savukārt no /Persona E/ un /Persona D/ liecībām izriet, ka apdzīšanas manevrs uzsākts savlaicīgi.

Tiesas ieskatā tikai tas, ka /Persona A/ nav redzējusi automašīnai*VW PASSAT* ieslēgtu virzienrādītāju, pats par sevi neizslēdz iespēju, ka virzienrādītājs bija ieslēgts.

Turklāt auto tehniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/ nav secināts, ka automašīnas *VW PASSAT* vadītājs būtu pārkāpis ceļu satiksmi regulējošo tiesību normu prasības un viņa rīcība būtu ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktu, uz kuru savos nolēmumos atsaukusies gan Augstāka amatpersona, gan tiesa, signāla lietošana nedod transportlīdzekļa vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību.

Vērtējot Ceļu satiksmes noteikumu 57., 64. un 76.punktā ietvertās normas kopsakarā, apgabaltiesa secina, ka izskatāmajā lietā būtiskākais ir noskaidrot to, kuras automašīnas vadītājs pirmais uzsāka manevru, bet, kuras automašīnas vadītājs pirms manevra veikšanas visā pilnībā neievēroja piesardzību, nedeva ceļu, nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka no lietā iegūtajiem pierādījumiem, tai skaitā auto tehniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/ izdarītajiem secinājumiem, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā fiksētajām automašīnas *VW PASSAT* bremzēšanas pēdām pretējā braukšanas joslā, fotouzņēmumos fiksētajiem automašīnas *NISSAN X TRAIL*bojājumiem, viennozīmīgi secināms, ka /Persona A/ nogriešanās manevru uzsākusi brīdī, kad automašīnas VW PASSAT vadītājs jau veica apdzīšanas manevru, tādēļ viņai bija pienākums dot tam ceļu. Tādā veidā tieši /Persona A/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 57. un 76.punkta prasības, kas ir notikušā ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls.

[10.5] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādīto, ka pirmās instances tiesa nav vispusīgi un pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un pierādījumus, apgabaltiesa vērš uzmanību, ka tikai tas, ka sodītā persona nepiekrīt tiesas dotajam pierādījumu vērtējumam un izdarītajiem secinājumiem, nevar būt par iemeslu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai ne juridisku, ne faktisku apstākļu dēļ, jo kā iepriekš spriedumā apelācijas instances tiesa atzinusi, tad pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz vainojamu rīcību ir pareizs un pilnībā pietiekams, kam apgabaltiesa pievienojas.

[11] Ņemot vērā iepriekš norādītos apstākļus, apelācijas instances tiesa nonāk pie secinājuma, ka izskatāmajā lietā iegūti ticami, attiecināmi un pieļaujami pierādījumi, kas ir pietiekami, lai atzītu, ka /Persona A/, nedodot ceļu transportlīdzekļa vadītājam, kuram ir priekšroka, ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 57. un 76.punkta prasības, par ko atbildība pārkāpuma izdarīšanas laikā paredzēta Latvijas APK $149.^6$ panta otrajā daļā.

[12] Par Latvijas APK $149.^6$ panta otrajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu likumdevējs kā sodu cita transportlīdzekļa vadītājam paredzējis naudas sodu no piecpadsmit līdz septiņdesmit *euro.*

Saskaņā ar AAL 19.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu piemēro ietvaros, ko nosaka likums vai pašvaldību saistošie noteikumi, kuros paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību, mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Latvijas APK $149.^6$ panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums apdraud ceļu satiksmes drošību.

Kā redzams no lietas materiāliem /Persona A/ strādā SIA “Maxima Latvija”.

/Persona A/ pēdējā gada laikā pie administratīvās atbildības nav saukta, ziņu par viņas mantisko stāvokli un apgādājamām personām lietas materiālos nav.

AAL 20. un 21.pantā paredzētie apstākļi, kas mīkstinātu vai pastiprinātu /Persona A/ atbildību, nav konstatējami.

Izvērtējot norādītos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, izdarīšanas apstākļus, par /Persona A/ personību noskaidrotās ziņas, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /Persona A/ nosakāms sods tā minimālajā apmērā, kas tiesas vērtējumā būtu taisnīgs un atbilstošs sods par izdarīto pārkāpumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 3.punktu un 247.pantu, tiesa

nosprieda

Atcelt pilnībā Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu, Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka /Persona C/ 2021.gada 1.marta lēmumu Nr.16767003167821-4,Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektora /Persona B/ 2021.gada 3.februāra lēmumu Nr.16767003167821-3.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.^{6} panta otrajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu 15 *euro* (piecpadsmit eiro).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis D.Aktumanis

Tiesnese A.Daidere

Tiesnesis K.Līcis